

Bæredygtige byer og lokalsamfund

Ideen om at opnå en bæredygtig udvikling i den måde vi bygger og styrer vores byrum på.

Befolkningsvæksten i verden har medført en stigning i byzoner i udviklingslande, som har fremkaldt megabyer.

FN's verdensmål om bæredygtige byer og lokalsamfund handler om, at man vil garantere adgang til sikre og billige boliger samt opgradere beboelse i fattige byer.

Den bæredygtige byudvikling handler om at investere i offentlig transport, skabe offentlige grønne byrum, forbedre byplanlægning og bystyring på en sådan måde, at der opnås større deltagelse og inddragelse af borgerne.

Storbyen i litteraturen (bæredygtige byer og lokalsamfund)

Provins i litteraturen

- Et af grundmotiverne i moderne litteratur er, at provinsen har en undertrykkende magt over individet. Omvendt kan provinsen samtidig også være det sted, hvor verdensfjerne “københavnersnuder” kan blive sat på plads og komme ned på jorden til “os andre”. Det er ihvertfald hvad normanden Ludvig Holberg skriver.
- Ludvig Holberg har skrevet komedien “*Erasmus Montanus*” fra 1723, hvor pointen faktisk er, at den universitetsstuderende Erasmus Montanus ikke kan forvente, at virkelighedens jordnære provins skal danse efter hans akademiske københavnerpibe.

Storbyen i litteraturen (intro)

- Storbyen som kunstnerisk, sociologisk og litterært fænomen opstår samtidig med det moderne samfunds opståen og udvikling i sidste halvdel af 1800-tallet. I løbet af 1800-tallet skete der et skift i, hvor forfatterne fandt deres litterære motiver. De gik fra primært at skrive om en forestilling af naturen til at fortælle om storbyen og mennesket i storbyen.
- Storbyen påvirker menneskets sind og oplevelse af virkeligheden. Den litteratur, hvis handling er henlagt til netop storbyen afspejler måske ikke nødvendigvis f.eks. virkelighedens København, men den er en litterær reaktion på netop denne virkelighed.
- I 1980'ernes digtning var storbyen igen et vigtigt tema for bl.a. digtere som Michael Strunge. Og Søren Ulrik Thomsen. I mange af digtene fra den periode, var fokus igen på storbyen som hjemsted for den unge generation. Man kan i 80'er-lyrikken både se storbyens skønhed (specielt om natten), men også dens grimme og ikke så pæne sider.
- Et eksempel på dette kunne være i digtet "Natmaskinen" (1981) af Michael Strunge, hvor storbyen om natten er et sted, hvor den unge generation har plads til at udfolde sig, men som også har et punket og postmoderne udtryk

Blaserthed og bonerthed, Georg Simmel (1858-1918)

- Beskrivelse af bymenneskets og landmenneskets kultur som henholdsvis blasert og bornert i slutningen af 1800-tallet.

Blasert	Bonert
storbymennesket	lillebymennesket
larmende	forsigtig
pralende	beskeden
ufølsom	følsom
reserveret	imødekommende
uimponeret	snævertsynet
overlegen	intolerant

Storbyen efter 1. verdenskrig

- I litteraturen bliver storbyen hjemsted for modernitetserfaringen. Det er her det moderne menneske retter sin usikkerhed overfor fremtiden. Der er to modsatrettede tendenser:
 - a. Storbyen som katalysator for fremtidshåb/fremskridt = fascination
 - b. Storbyen som katalysator for verdens undergang = rædsel
- Oswald Spengler: Vesterlandets undergang (1917-1922)
- Teori: kulturen vil gå til grunde. Civilisationen/Storbyen er det sidste stadium
- Argumentation: Udviklingen fra land til by = udviklingen fra ungdom til alderdom

Storby og ekspressionisme

- Fokus på udtrykssiden (man giver udtryk for, hvad man har i sig) selv ydre landskaber beskrives som de opfattes
- Område: at projicere sjælens farver ud i den ydre verden
- Ikke fokus på den sande verden, men den opfattede verden, fokus på konfrontation, død, sex, undergang
- I litteraturen er ekspressionismen ofte udtrykt i digtet: vildt farvemættet sprog, skærende kontraster, tingenes rå former, skrigende farver og ekstreme sindstilstande
- Urimele vers med fri rytme og pludselige brud
- Centrale forfattere: Emil Bønnelycke, "Vesterbrogade" (1918), Tom Kristensen, "Nat i Berlin" (1921), Johannes V Jensen, "Interferens" (1904), R. Broby Johansen, "Odalisk skønhed".

Postmodernisme

Postmodernismen udtrykkes i kunst, arkitektur og litteratur fra 1980

“Det, der kommer efter modernismen” - oprør

Modernisme var en kriselitteratur - tabet af traditionelle værdier, en sikker identitet, troen på gud og bare generelt eksistentiel krise

Postmodernismen ser optimistisk på den moderne tilværelse - fokuserer på livet her og nu

Fokus på at identiteten er flydende og at vi kan lege med roller eller attituder

”Attituderelativisme”, Hans Jørgen Nielsen, 1968 ”drager gennem natmaskinen med nye identiteter”, Michael Strunge, Natmaskinen, 1981.